

i noget Forhold til, hvad der burde betales. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre herved; den ærede foregaaende Taler har nærmere behandlet dette Spørgsmaal, og jeg kan ikke andet end finde, at hvad han i den Henseende bemærkede, var fuldstændig correct. Jeg troer derfor virkelig, at der vil være god Grund til paa en eller anden Maade at komme bort fra denne Redactionsforandring.

Melchior: Jeg kan i alt Væsentligt henholde mig til de Udtalelser, der nys faldt fra det 10de kongevalgte Medlem (Usting); det forekommer mig, at han har fremstillet Sagen i dens Heelhed fuldkomment klart. Jeg skal tilbagefalde i det ærede Things Erindring, hvor let og ustyldigt, kan jeg næsten sige, dette Lovforslag i sin Tid gif gjennem Thinget; der var aldeles ikke Tale om, at det havde nogen indgribende Betydning for Statskassen. Det blev opløst, at disse Vareauctioner saagodt som ikke havde indbragt Statskassen Noget, idet de nemlig ikke vare blevne afholdte, ligesom fordi de nuværende Afgifter vare for høie. Det er fuldkommen rigtigt, som ogsaa det ærede 10de kongevalgte Medlem bemærkede, at, saaledes som Lovforslaget oprindelig forelaa, havde det ikke nogen finantziel Betydning, at man nedsatte Afgiften til $\frac{1}{4}$ pCt., og at det meget let vilde kunne vise sig, at Statskassen herved end ikke mistede en eneste Skilling, maastee Indtægterne endogsaa vilde blive forsøgede; men anderledes stiller det sig her, saaledes som Lovforslaget nu foreligger, idet der er kommet et Element ind, som oprindelig ikke har hørt dertil. Det har jo paa ingen Maade været Regjeringens og, saavidt man kan see, heller ikke Folkethingets Hensigt ved denne Lov at give nogen Gagelov eller at gjøre nogen Forandring i Embedsmændenes Gager. Udvalget har udtrykkelig sagt, at det ikke har tilfattet nogen Realitetsforandring; men man meente, at det kunde være ganske behageligt at slippe for disse Afgifter ved Forauktioneringen af skovet Brændsel. Efterat det imidlertid nu har viist sig, at Nedsættelsen af disse Afgifter har en saa betydelig Indflydelse paa Indtægterne, forekommer det mig, at det Allersimpleste vilde være at ubelade „skovet Brændsel“ af Loven. Me-

dens det vel turde forventes, at man her uden videre vilde gaae ind derpaa, kunde det jo derimod være et Spørgsmaal, om man i det andet Thing vilde være ligesaa beredvillig dertil; men jeg kan dog ikke tænke mig, at en saadan Afgift, hvorom Erfaringen viser, at den har kunnet bæres af disse Skovauktioner, skulde søges afføret med saa overordentlig stor Opoffrelse for Statskassen. Jeg kan ikke forstaae, at man skulde opholde den meget vigtigere Deel af Sagen, som vedrører den frie Handelsomsætning, for igjennem denne Lov at faae et Slags Gagelov frem. Hvis man altsaa lader „skovet Brændsel og Tørv“ gaae ud, vil § 4, der bestemmer, hvorledes der skal forholdes med de ved Sportler lønede Embedsmænd, ligeledes kunne gaae ud, og saa vilde Loven kun omfatte det, den egentlig fra Først af har skullet omfatte, nemlig egentlige Handelsvarer. Naar det da er blevet paavist, at Lovforslaget i denne Skikkelse slet ikke har nogen finantziel Betydning, men at dets Betydning kun bestaaer i at fremstaae en Lettelse for Omsætningen, er jeg overbevist om, at det, naattet ikke hver enkelt Kjøbstad eller hvert enkelt Landdistrikt directe faaer nogen Indtægt deraf, dog ikke kan være hverken nogen Landstingsmands eller nogen Folkethingmands Hensigt at hindre den frie Handelsudvikling, som ved Lovforslaget kan fremmes uden nogensomhelst Opoffrelse; thi der er jo ikke Tale om, at Lovens Gjennemførelse uden denne Bestemmelse vil forbre nogensomhelst Opoffrelse fra Statskassens Side; man vil kun af med en Byrde, der har været i den Grad tung, at den ligesom har standset Handelsomsætningen gennem Auctioner. Jeg skulde saaledes meget ønske, at Loven maatte kunne gaae igjennem, uden at det skovede Brændsel blev optaget deri; og saa troer jeg, det bliver en nyttig Lov og en Lov af meget ringe finantziel Betydning.

Jessen: Jeg skal ganske slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler udtalte om det Udfæltige i, at de to Ord „skovet Brændsel“ gaae ud af Loven. Naar dette skeer, seer jeg ikke, at der fra nogen Side kan være Betænkelighed ved at vedtage Lovforslaget, idet da ogsaa § 4 kan falde bort. — Naar jeg tager Ordet, er det nærmest for at omtale et Argu-